Alt. P. 48½. facit Virgo, jubebat ponere ut notum; tantum tamen, ut ejus Logarithmus auferri possit ab 11437, Antilogarithmo arcus 26°.53′, seu Logarithmo arcus 63°.7′. altitudinis culminantis. Oportet igitur, angulũ esse majorem hac alt. ut sit ejus Logarithmus minor. Sit 63°.30′, logarithmus 11100 Hic potest auferri: restat 337 Logarithmus arcus 85°.18′. inter culminans & occidens Eclipticæ punctum, quia angulus 80.30′ excerptus suprà, est et tam ad occasum. Ita ergo venitur ad 12°.6′ ♓. Ergò ut probetur positio, quæratur orientis 12°.6′ ♏ angulus ex Tabula: invenitur autem 63°.30′ circ. benè ergò fuit positus.

Tertiò igitur applicetur exemplum ad processum Capitis XIV, & continuetur usq; ad Parallaxeon constitutionem. Ad A.R.M.C. 65°.35′ adde 90°, erit Asc. Obl. 155°.35′, & ☉ ♈ supra Terram ad occasum. Itaque punctum occidens quærendum est. Erit igitur

Latus Æquat.	24°.25′ Log.	88341	
Alt. Æquat.	41. 30 Log.	41155	Ant. 28907
	15. 54 Lo.	129496	Ant. 3901
	51. 9 Log.	25006	
	23. 31½ Auferquia ☉ ♈ ad occ.		
	27. 37½ Log.	76855	
Angul. Orient.	26.29 Log.	11086	Ant. 80756
	17.49 Log.	118410	
Ergo occidit	12. 11 ♓		
☽ locus	25. 55½ ♓		
☽ à Nonag.	76. 15½ Log.	28966	
Parall. horiz.	1. 2′. 57″ l. logist.	4800	—4800
	d l. logist.	9182	l. logist. 75956
Parallaxis long.	54′.44″		28′ 4″.

Colligitur ex a. b. c.

Idem efficeretur etiam per Logarithmum Parallaxeos ex Canone Sem. 404000. Efficit enim summas 413760, & 480700, quæ quæsitæ in eodem canone, dant, illa quidem minus quam 55′, ista plus quàm 28′.

Quia ergò Luna fuit occidentalior nonagesimo, auferenda est parallaxis Longitudinis 54′.44″, à loco ejus ad Eclipticam reducto 25°.0′.49″ ♓. Sic parallaxis Latitudinis 28′.5″. est addenda ad Australem veram latitudinem 0°.3′33″. colligitur-que visa latitudo, 0°.31′.38″ Australis. Semidiameter ☽ fuit 16′.10″. Et hæc addita ad latitudinem 31′.38″. Merid. efficit latitudinem marginis australis 47′.48″ australem. Erat ergò ipsa Venus horà occasus sui, quinque scrupulis Australior margine Lunæ inferiori: sed tunc centrum lunæ superaverat locum Veneris, motu visibili, Scrupulis paulò minus 19′; itaq; ante occasum Veneris horà dimidiâ circiter, jungebantur centra secundùm longitudinem, quando margo Lunæ Australis latitudinem habebat Scrupulo uno atq; altero minorem; ut sic Venus à transeunte margine tegi non potuerit. Horà enim occasus Solis, quæ fuit H 4°.53′, locus Centri Lunæ visibilis, eadem methodo computatus, reperitur in 24°.21′ ♓, Venus in 24°.42 ♓, & sic 21. scrupulis ultra Lunam & extremitatẽ cornuum, 5′ solis ultra marginem obscurum; & margo Lunæ Australis, eoq; & extremum ejus cornu, cum latitudine 0°.47′ visibili australi, cùm Venus haberet latitudinem 53′, sex scrupulis majorem.

Sed adhibita per præc. 171. temporis æquationem Mensirua, in 24°.50′. circiter, solis 5′ Scrupulis ultra ☉.

Vel solis 118 Minutis ante occasum, quetur men- strua.

Vel minutis 19 post occasum Solis si tempus æquè tur men- strua.

Ita aq; toto tempore inter utriusque sideris occasus, Lunæ margo Australis, superior Venere fuit, transiitq; super eam. Quòd igitur visa est ☉ ipsum Lunæ cornu stringere; id fuit à dilatatione luminis Lunæ in oculis spectatorum. Argumento est quòd aliis humidiore visu, visa fuit in ipsum complexum Luminis Lunæ velut immersa. Non potest enim hæc relatio trahi in argumentum latitudinis vel Lunæ majoris, vel Veneris minoris. Nam si Lunæ cornu horà occasus Solis fuisset australius ipsa Venere, & si hæc causa fuisset, quæ speciem præbuerit Veneris in complexu Lunæ; nulla ratione potuisset Venus, post dimidiam horam effugere occultationem omnimodam, sed Lunæ marginem: Cùm tamem alij diligenter observaverint, non fuisse tectam, sed postquàm velut ad contactum lucidi cornu venit, postea circumivisse ejus curvitatem marginis, semper conspicuam.

Habet autem hæc quoq; species circumitionis, quæ curvam motus lineam insinuat, causam eandem, non Astronomicam eam, sed Opticam. Quo plus enim lucis diei superfuit, hoc minus dilatabatur splendor Lunæ; quo profundius verò in noctem ventum, hoc plus ampliabatur: ut sic Lunæ cornu Venerem, quamvis jam longiùs digressum, tamen adhuc quasi attingere videretur.

IN PAR-

Ende

Anfang

© Stadtbibliothek Ulm, 2018. Signatur: MNV 596;